

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 378/2011-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosti J. K., Ukrajina, a M. K., Ukrajina, zastúpených advokátom JUDr. J. K., M., pre namietané porušenie ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd „*postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 0 T 6/2011 a pod sp. zn. 0 T 7/2011*“ a uzneseniami Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Nto 3/2011 z 5. apríla 2011 a sp. zn. 7 Nto 4/2011 z 5. apríla 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti J. K. a M. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 8. júna 2011 doručené sťažnosti J. K., Ukrajina, a M. K., Ukrajina (ďalej aj „sťažovateľ 1“, „sťažovateľ

2“ alebo aj „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. J. K., M., pre namietané porušenie ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) „*postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 0 T 6/2011 a pod sp. zn. 0 T 7/2011*“ a uzneseniami Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 Nto 3/2011 z 5. apríla 2011 a sp. zn. 7 Nto 4/2011 z 5. apríla 2011.

Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 302/2011-11 z 28. júna 2011 boli sťažnosti sťažovateľov spojené na spoločné konanie so zreteľom na ich takmer totožný obsah, keďže sa týkali namietaného porušenia totožných práv, ku ktorému malo dôjsť rozhodnutiami a postupom krajského súdu v rámci trestných konaní vedených proti nim na okresnom súde v prípade sťažovateľa 1 pod sp. zn. 0 T 6/2011 a v prípade sťažovateľa 2 pod sp. zn. 0 T 7/2011.

Sťažovateľ 1 v sťažnosti uviedol, že uznesením krajského súdu sp. zn. 5 Nto 3/2011 z 5. apríla 2011 boli traja sudcovia Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci vedenej proti nemu pod sp. zn. 0 T 6/2011.

Sťažovateľ 2 v sťažnosti obdobne ako sťažovateľ 1 uviedol, že uznesením krajského súdu sp. zn. 7 Nto 4/2011 z 5. apríla 2011 boli traja sudcovia okresného súdu vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci vedenej proti nemu pod sp. zn. 0 T 7/2011.

Vo svojich sťažnostiach sťažovatelia zhodne tvrdili:

„Na napadnutom rozhodnutí nie je uvedený dátum jeho vydania. Toto rozhodnutie bolo obhajcovi doručené na hlavnom pojednávaní dňa 06. 04. 2011, v deň keď aj súd trestným rozkazom o veci rozhodol. O veci rozhodoval sudca JUDr. S. H.

Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že podľa rozvrhu práce Okresného súdu Michalovce bola vec pridelená zákonným spôsobom na prejednanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. S. S. a zastupujúcim sudcom v prípade jeho vylúčenia mal byť JUDr. A. C. Sudcovia JUDr. S. S. a ďalší sudcovia pracujúci na trestnom úseku JUDr. A. C. a JUDr. M. S. vzniesli námietku predpojatosti z dôvodu negatívneho vzťahu k obhajcovi JUDr. J. K., ktorý v predmetnej veci obhajuje obvineného.

JUDr. S. S. a JUDr. A. C. uviedli, že majú negatívny vzťah k advokátovi JUDr. J. K., ktorý na nich podnecoval disciplinárne stíhanie. Sudca JUDr. M. S. uviedol, že má takisto negatívny vzťah k JUDr. J. K., čo bolo v minulosti konštatované aj v rozhodnutiach odvolacích súdov vo veci 12 C 176/08, 1 C 191/08. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5. mája 2010, sp. zn. 7 Nto 5/2010 bol vylúčený z vykonávania úkonov v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 2 T 31/2006 práve v súvislosti pre konštatovaný zaujatý vzťah k JUDr. J. K., ktorý v tejto veci obhajoval M. T.

Tvrdím, že hore uvedené dôvody nemôžu byť dôvodom na vylúčenie menovaných sudcov z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci. ...

Čo sa týka sudcu A. C., tak na toho advokát JUDr. J. K. podal sťažnosť na prietahy v konaní do rúk bývalého predsedu Okresného súdu Michalovce JUDr. J. S. Išlo o trestnú vec vedenú pod sp. zn. 1 T 199/2004...

Rovnako to bolo aj s ďalším sudcom JUDr. M. S. JUDr. J. K. ako advokát v záujme klientov podal sťažnosť do rúk bývalého predsedu Okresného súdu Michalovce a to až v dvoch prípadoch...

Čiže je absurdné, aby sudcovia boli vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania len preto, že v minulosti na nich advokát podal viacero sťažností na prietahy v konaní. Advokát bol pritom úspešný a preto sudcovia k nemu nadobudli negatívny vzťah. Žiada sa dodať, že advokát JUDr. J. K. na menovaných sudcov nikdy nepodal sťažnosti neoprávnene, ktoré by obsahovali nejaké invectívy a pod. Všetky sťažnosti boli profesionálne a v záujme klienta...

Tiež neobstoí tvrdenie sudcu JUDr. M. S., že v minulosti odvolací súd konštatoval, že má negatívny vzťah k JUDr. J. K. a poukazuje na konania vo veci 12 C 176/08, 1 C 191/08. Toto tvrdenie je v rozpore s ustanovením § 14 ods. 3 O. s. p. Dôvodom na vylúčenie

sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach...

Dávam do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. septembra 2010, sp. zn. 12 NcC/31/2010-141, ktorým odvolací súd rozhodol, že sudcovia Okresného súdu v Michalovciach, vrátane JUDr. M. S. nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí účastníkov vedenej na tomto súde pod sp. zn. 10 C 85/2006. Išlo o rovnaké dôvody zaujatosti ako v hore uvedených prípadoch...

Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že podľa rozvrhu práce Okresného súdu Michalovce bola trestná vec pridelená zákonným spôsobom na prejednanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. S. S... V tejto trestnej veci rozhodoval nezákonný sudca JUDr. S. H., ktorý rozhodol trestným rozkazom zo dňa 06. 04. 2011... Sťažovateľa uznal za vinného a uložil mu trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu dvoch rokov...

Vylúčenie sudcu podľa § 14 ods. 1 O. s. p. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi. Vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí pridelených mu v súlade s rozvrhom práce príslušného súdu možno len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť o veci v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo, keď jeho vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať v danej veci nezávisle a nestranne. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne relevantné dôvody prečo a z akých dôvodov sú menovaní sudcovia Okresného súdu Michalovce vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde v Michalovciach...“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľa žiadali, aby ústavný súd prijal ich sťažnosti na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil, že „postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 0 T 6/2011 a pod sp. zn. 0 T 7/2011“ a uzneseniami krajského súdu sp. zn. 5 Nto 3/2011 z 5. apríla 2011 a sp. zn. 7 Nto 4/2011 z 5. apríla 2011 boli porušené ich základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, namietané uznesenia krajského súdu zrušil, každému z nich priznal finančné zadostučinenie v sume 1 500 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podstatou námietok oboch sťažovateľov boli tvrdenia o tom, že uzneseniami krajského súdu sp. zn. 5 Nto 3/2011 z 5. apríla 2011 a sp. zn. 7 Nto 4/2011 z 5. apríla 2011, ktorými boli traja sudcovia okresného súdu vylúčení z vykonávania úkonov v trestných konaniach vedených proti nim ako obvineným (sp. zn. 0 T 6/2011 a sp. zn. 0 T 7/2011), došlo k porušeniu ich práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože na vylúčenie týchto sudcov podľa názoru sťažovateľov nebol daný žiadny dôvod a navyše tieto rozhodnutia podľa ich udania neobsahovali relevantné dôvody. Okrem toho sťažovatelia upozornili na to, že rozhodnutia krajského súdu neobsahovali dátum ich vydania. Sťažovatelia súčasne uviedli, že uvedeným postupom krajského súdu došlo k situácii, že na okresnom súde v ich trestných veciach rozhodol nezákonný sudca, keďže po vylúčení sudcov boli ich veci pridelené inému sudcovi tamojšieho súdu.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom v petite sťažnosti uviedli, že k porušeniu ich práv došlo postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 0 T 6/2011 a sp. zn. 0 T 7/2011. Pritom ide o konania, ktoré sú pod uvedenými spisovými značkami vedené na okresnom súde, a nie na krajskom súde. Napriek tomu, a to vzhľadom na odôvodnenie sťažnosti, keď sťažovatelia tvrdili, že práve uznesenia krajského súdu o vylúčení sudcov okresného súdu z vykonávania úkonov trestného konania mali dopad na to, že v ich trestných veciach vedených na okresnom súde nerozhodol zákonný sudca, sa ústavný súd týmto nedostatkom podania ďalej nezaoberal a námietky sťažovateľov preskúmal z hľadiska ich podstaty, ktorá bola z odôvodnenia sťažnosti úplne zjavná.

Ústavný súd zistil, že trestné veci sťažovateľov vedené na okresnom súde pod sp. zn. 0 T 6/2011 a sp. zn. 0 T 7/2011 boli podľa rozvrhu práce okresného súdu na rok 2011 (ďalej len „rozvrh práce“) pridelené na prejednanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. S. S., vo vzťahu ku ktorému bol zastupujúcim sudcom JUDr. A. C. Títo sudcovia v daných veciach vzniesli námietku zaujatosti z dôvodu negatívneho vzťahu k obhajcovi sťažovateľov s odôvodnením, že tento podnecoval ich disciplinárne stíhania, pričom im bol pozastavený výkon funkcie sudcu. Následne námietku zaujatosti pre negatívny postoj k obhajcovi sťažovateľov vzniesol aj sudca JUDr. M. S., ktorý sa v týchto súvislostiach odvolal na skoršie rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v inej trestnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 2 T 31/2006 práve z dôvodu negatívneho postoja k právnomu zástupcovi sťažovateľov.

Na základe toho krajský súd svojimi uzneseniami sp. zn. 5 Nto 3/2011 z 5. apríla 2011 a sp. zn. 7 Nto 4/2011 z 5. apríla 2011 rozhodol o tom, že traja už menovaní sudcovia okresného súdu sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestných veciach vedených na súde prvého stupňa pod sp. zn. 0 T 6/2011 a sp. zn. 0 T 7/2011.

Krajský súd v odôvodneniach oboch rozhodnutí zhodne konštatoval:

„Pomerom orgánu trestného konania k osobám podľa § 31 ods. 1 Tr. por. sa rozumie taký vzťah tohto orgánu, ktorý môže vyvolať u procesných strán alebo u verejnosti pochybnosti o jeho nezaujatosti. Takýto vzťah môže spočívať napr. na príbuzenskom, priateľskom či nepriateľskom pomere úradnej osoby k niektorej z osôb uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por...

Je všeobecne známou skutočnosťou, že sudcovia JUDr. S. S. a JUDr. A. C. boli disciplinárne stíhaní práve na podnet JUDr. J. K. bola im pozastavená činnosť sudcu na dlhšiu dobu. Konania voči ním však boli právoplatne zastavené.

Dôvody spočívajúce v osobnom pomere citovaných sudcov v osobe obhajcu obvineného zakladajú pochybnosť o nezaujatosti JUDr. S. S., JUDr. A. C. a JUDr. M. S. v konaní o uvedenej trestnej veci, najmä, ak oni sami negatívny vzťah s JUDr. Jurajom Kusom pociťujú ako prekážku nestranného a objektívneho rozhodnutia. Okolnosti uvádzané

sudcami vo svojom súhrne spochybňujú záver o nezaujatosti menovaných v súvislosti s ich ďalším rozhodovaním v predmetnej trestnej veci...

Kvôli úplnosti krajský súd uvádza, že sudca JUDr. S. H. pôsobiaci na trestnom úseku Okresného súdu Michalovce vo svojom vyjadrení uviedol okrem iného, že sám vo veci sa necíti byť zaujatý, takže u neho nie sú dané zákonné prekážky na rozhodovanie vo veci.“

Podľa zistení ústavného súdu potom, ako krajský súd označenými rozhodnutiami vylúčil sudcov okresného súdu JUDr. S. S., JUDr. A. C. a JUDr. M. S. z vykonávania úkonov trestného konania vo veciach sp. zn. 0 T 6/2011 a sp. zn. 0 T 7/2011, boli tieto veci pridelené ďalšiemu sudcovi okresného súdu JUDr. S. H., ktorý v trestných veciach sťažovateľov rozhodol trestnými rozkazmi sp. zn. 0 T 6/2011 zo 6. apríla 2011 a sp. zn. 0 T 7/2011 zo 6. apríla 2011 tak, že oboch sťažovateľov uznal vinnými zo spáchania prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo im uložil trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 2 (dvoch) rokov a trest prepadnutia veci.

Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutia vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ súd má právomoc o takomto práve rozhodnúť (II. ÚS 71/97, III. ÚS 188/2011).

Nestrannosť treba skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade treba zistiť osobné presvedčenie sudcu prerokúvajúceho prípad, a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade treba zistiť, či sú poskytnuté dostatočné záruky na vylúčenie akejkolvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu opaku (Piersack v. Belgicko – rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva – ďalej len „ESLP“ z 1. októbra 1982).

V prípade oboch sťažovateľov vylúčení sudcovia tvrdili, že kvôli negatívnemu postojovi k obhajcovi sťažovateľov sa cítia byť vo veci zaujatí. Dvaja zo sudcov uviedli, že ich negatívny postoj vyplýva z toho, že právny zástupca sťažovateľov inicioval ich disciplinárne stíhanie, v dôsledku čoho im bol pozastavený výkon funkcie sudcu. Tieto disciplinárne stíhanie boli napokon právoplatne zastavené. Tretí zo sudcov taktiež apeloval na svoj negatívny postoj k právnomu zástupcovi sťažovateľov a poukázal na skoršie rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v inej veci vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania práve pre nepriaznivý postoj k obhajcovi sťažovateľov.

Podľa názoru ústavného súdu pochybnosť o subjektívnej nestrannosti vylúčených sudcov okresného súdu bola zjavná. Tá sa v prípade sudcov JUDr. S. S., a JUDr. A. C., ktorí boli na základe iniciatívy obhajcu sťažovateľov vystavení tlaku disciplinárneho stíhanie, prejavovala v ich subjektívnom negatívnom vnímaní vzniknutej situácie, ktorú s najväčšou pravdepodobnosťou vnímali ako nespravodlivú, keďže disciplinárne stíhanie proti nim boli právoplatne zastavené. Ústavný súd zastáva názor, že dôvod, ktorý uvádzali sudcovia ako podklad ich zaujatosti vo veci už nemal len subjektívny charakter, ale v okolnostiach daného prípadu už nemohla byť vylúčená akákoľvek vonkajšia pochybnosť o ich nestrannosti. Títo sudcovia sa pre svoj negatívny subjektívny postoj k právnomu zástupcovi sťažovateľov nemohli ani v očiach strán javiť ako nestranní. Uvedené tvrdenia je potrebné konštatovať aj vo vzťahu k tretiemu z vylúčených sudcov JUDr. M. S., ktorý tiež deklaroval negatívny vzťah k obhajcovi sťažovateľov. Na tomto názore ústavného súdu nemení nič ani zistenie, že tento sudca bol v niektorých iných veciach vedených na okresnom súde vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci a v iných nie (išlo pritom o konania, v ktorých bola právnym zástupcom totožná osoba ako v namietanom prípade), pretože aj tieto skutočnosti svedčia o tom, že už z objektívneho hľadiska sa tento sudca nejaví ako nestranný.

Ústavný súd konštatuje, že rozhodnutie krajského súdu obsahuje dostatočne a relevantné dôvody opodstatňujúce záver o vylúčení troch sudcov okresného súdu z vykonávania úkonov trestného konania, a to pre pochybnosť o nezaujatosti pre ich pomer k obhajcovi sťažovateľov. Táto okolnosť korešponduje aj s právnym dôvodom zakotveným

v § 31 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa názoru ústavného súdu argumentácia (odôvodnenie) krajského súdu je primeraná okolnostiam prípadu a je v súlade s príslušným právnym predpisom (Trestný poriadok). Preto nemožno závery krajského súdu považovať ani za zjavne neodôvodnené, ale ani za arbitrárne. Je právom všeobecného súdu vykladať zákony a ďalšie právne predpisy, ako aj vyhodnocovať vykonané dôkazy, pričom názory krajského súdu sú celkom legitímne a neprotirečia zistenému skutkovému stavu.

Vzhľadom na ústavnú konformnosť napadnutých rozhodnutí krajského súdu, ako aj s prihliadnutím na to, že práve tieto rozhodnutia krajského súdu eliminovali situáciu, aby v trestných veciach vedených na okresnom súde pod sp. zn. 0 T 6/2011 a sp. zn. 0 T 7/2011 rozhodli sudcovia, u ktorých neboli dané predpoklady nestranného a objektívneho rozhodovania, nemožno uvažovať o porušení základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, navyše, ak v týchto veciach napokon rozhodol sudca, ktorý vyhlásil, že sa necíti byť zaujatý, a u ktorého neexistovali žiadne zákonné prekážky, ktoré by mu bránili veci spravodlivo prejednať a rozhodnúť.

Vychádzajúc z uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že medzi namietaným porušením základných práv sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a uzneseniami krajského súdu neexistuje príčinná súvislosť, a preto sťažnosti v týchto častiach odmietol ako zjavne neopodstatnené.

Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že jeho pozornosti neuniklo, že právny zástupca sťažovateľov v súvislosti s argumentmi použitými v sťažnostiach mylne poukazoval na ustanovenie § 14 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré sa týka vylúčenia

sudcov v občianskoprávných veciach, a to aj napriek tomu, že v namietanom prípade išlo o trestnú vec, v rámci ktorej je na vylúčenie orgánov činných v trestnom konaní, súdu a iných osôb aplikovateľný § 31 a násl. Trestného poriadku ako právnej normy upravujúcej trestný proces.

Sťažovatelia zároveň namietali, že uznesenia krajského súdu sp. zn. 5 Nto 3/2011 a sp. zn. 7 Nto 4/2011 neobsahovali dátum vydania.

Ústavný súd v tomto smere dal za pravdu sťažovateľom, pretože namietané rozhodnutia skutočne neobsahovali dátum a miesto vydania. Pritom podľa § 176 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku dátum a miesto rozhodnutia sú obligatónnymi náležitosťami každého uznesenia.

Na druhej strane sa však ústavný súd nedomnieva, aby absencia týchto náležitostí v napadnutých rozhodnutiach krajského súdu znamenala porušenie základného práva sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Samotní sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že tieto rozhodnutia boli prijaté 5. apríla 2011 a túto skutočnosť potvrdzuje aj to, že trestné spisy okresného súdu sp. zn. 0 T 6/2011 a sp. zn. 0 T 7/2011 boli 5. apríla 2011 predložené krajskému súdu na postup podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku, teda na rozhodnutie o námietke zaujatosti, pričom už na druhý deň, teda 6. apríla 2011 sa tieto spisy nachádzali na okresnom súde, kde vo veci samej rozhodol sudca tamojšieho súdu, ktorý nebol namietanými rozhodnutiami vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, a v ten istý deň boli predmetné rozhodnutia oznámené obhajcovi sťažovateľov.

V tejto súvislosti ústavný súd dáva do pozornosti ustanovenie § 174 ods. 1 v spojení s § 180 Trestného poriadku, podľa ktorého predseda senátu môže osobitným uznesením kedykoľvek opraviť pisárske chyby a iné zrejme nesprávnosti, ku ktorým došlo pri vyhotovení rozsudku (resp. uznesenia) a v jeho rovnopisoch, tak, aby vyhotovenie bolo

v úplnej zhode s obsahom rozsudku (uznesenia), ako bol vyhlásený. Opravu môže nariadiť aj súd vyššieho stupňa.

Aj keď na namietaných uzneseniach krajského súdu chýbala ich obligatórna náležitosť (dátum a miesto rozhodnutia), z obsahu spisov okresného súdu sp. zn. 0 T 6/2011 a sp. zn. 0 T 7/2011 je zrejmé, že tieto rozhodnutia boli prijaté 5. apríla 2011. Okrem toho daný nedostatok namietaných uznesení môže byť kedykoľvek odstránený postupom podľa § 174 ods. 1 v spojení s § 180 Trestného poriadku.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosti aj v týchto častiach odmietol už na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosti odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľov z nich vyplývajúcimi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2011

